

N:o 99.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1899.
— — — — Andra Kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse af 86, 87, 123 och 148 §§ i strafflagen för krigsmagten den 7 oktober 1881.

(Lagutskottets utlåtande n:o 52.)

Till Konungen.

Genom proposition den 24 februari innevarande år har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga ett propositionen bilagdt förslag till lag om ändrad lydelse af 86, 87, 123 och 148 §§ i strafflagen för krigsmagten den 7 oktober 1881.

Vid granskning af detta förslag har Riksdagen i fråga om 123 § funnit den föreslagna formuleringen avvika från den uppställning och terminologi, som uti strafflagen för krigsmagten i allmänhet förekommer, och af sådan anledning underkastat paragrafen den omredigering, som för vinnande af öfverensstämmelse med uttryckssättet i andra delar af nämnda lag ansetts erforderlig.

I öfrigt har förslaget icke gifvit anledning till anmärkning från Riksdagens sida.

Bih. till Riksd. Prot. 1899. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 22 Häft. (N:is 99—102) 1

Riksdagen, som, på grund af hvad ofvan anförts, funnit Eders Maj:ts ifrågavarande proposition icke kunna i oförändradt skick bifallas, har alltså, med anledning af propositionen, för sin del antagit följande

Lag

om ändrad lydelse af 86, 87, 123 och 148 §§ i strafflagen för krigsmagten den 7 oktober 1881.

Härigenom förordnas, att 86, 87, 123 och 148 §§ i strafflagen för krigsmagten den 7 oktober 1881 skola erhålla följande ändrade lydelse:

86 §.

Vägrar eller underlåter någon, som utan att vara krigsman under denna lag lyder, att åtlyda hvad den, som enligt tjenstereglemente eller särskildt förordnande öfver honom har befälsrätt i tjensten, inom gränsen af denna rätt anbefald; varde den brottslige, om han är att hänföra till embets- eller tjänsteman, straffad efter 25 kap. 16 eller 17 § allmänna strafflagen, men eljest dömd högst till straffarbete i två år. Var förbrytelsen ringa; må den brottslige beläggas med disciplinstraff.

87 §.

Underlåter någon att efterkomma öfverordnads i särskilda fall meddelade föreskrifter i hvad som rör allmän ordning, ordningen inom krigsmagten eller dess anseende; belägges med disciplinstraff eller dömes till fängelse i högst sex månader.

123 §.

Har någon i disciplinmål uppsåtligen med straff belagt eller hos annan, som innehar bestraffningsrätten, till bestraffning angifvit den han visste oskyldig vara, skall den brottslige, om han är officer eller underofficer, afsättas och förklaras ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas samt dessutom dömas,

a) om den oskyldige undergick sträng arrest eller var officer eller underofficer och undergick vaktarrest, till straffarbete från och med sex månader till och med två år; och

b) om den oskyldige undergick lindrigare bestraffning, eller om straff ej blef på grund af angifvelsen ålagdt eller, fastän det ålades, icke kom att

verkställas, till fängelse i högst sex månader eller böter högst ett tusen kronor.

Hörer den brottslige till manskapet, skall han dömas, der den oskyldige undergick straff, som under a) sagdt är, till straffarbete från och med sex månader till och med två år, och, der sådant fall inträffar, som omförmäles under b), till fängelse i högst sex månader eller disciplinstraff af sträng arrest.

Har någon icke af ondt uppsåt, men ändå utan laga skäl, af förhastande eller oförstånd, med straff belagt eller gjort angivelse mot annan i disciplinmål; dömes den brottslige, om han är officer eller underofficer, till böter, beräknade efter 25 kap. 21 § allmänna strafflagen, eller mistning af embete eller tjänst på viss tid, eller, der omständigheterna äro synnerligen försvårande, till afsättning, och, om han hörer till manskapet, till disciplinstraff eller fängelse i högst sex månader.

Den, som efter detta lagrum gjort sig förfallen till straffarbete, skall ock dömas medborgerligt förtroende förlustig.

148 §.

Till disciplinmål räknas de mål, som angå öfverträdelser af denna lag, då de efter samma lags nedannämnda rum kunna försonas med disciplinstraff, nemligen:

- 1) gemenskap med fienden, efter 56 §;
- 2) rymningsbrott, delaktighet deri eller stämpling dertill, efter 62, 64, 66, 67 och 69 §§;
- 3) olofligt undanhållande från krigstjensten, efter 68 §;
- 4) underlåtenhet att uppenbara stämpling till uppror, efter 78 §;
- 5) sådana i 80 § omförmälda handlingar, hvaraf uppror eller upplöpp lätt kan föranledas, efter samma lagrum;
- 6) otillåtna sammankomster, efter 81, 82 och 83 §§.
- 7) vägran eller underlåtenhet att fullgöra förmans befallning, efter 84, 85 och 86 §§;
- 8) underlåtenhet att efterkomma öfverordnads föreskrifter, efter 87 §;
- 9) våld, hot eller förolämpning, hvarom förmäles i 90, 91, 97, 98 och 100 §§; dock att dessa mål ej må utan den förorättades uttryckliga medgifvande behandlas såsom disciplinmål;
- 10) ohörsamhet eller uppstudsighet emot skildtvakt, annan vakt, patrull eller annan för bevakning eller ordningens upprätthållande utställd eller utsänd truppafdelning, efter 94 och 95 §§;
- 11) oljud, oväsande eller annan förargelse, fylleri, opålitlighet och

oanständigt uppförande samt vanvård af den aktning, som krigsman bör af annan ega, efter 102 §;

12) krigsbytes tagande utan lof, efter 103 §;

13) oförsigtigt omgående med eld, efter 109 och 110 §§;

14) obehörigt nyttjande af kronans egendom, efter 111 §;

15) oloflig försäljning, pantsättning eller annan förskingring, förstörande eller skadande af bevärnings- eller beklädnadspersedlar, ammunition, tjenstehäst eller dess mundering eller foder, eller hvad annat som till utrustning hörer, samt de flera förbrytelser, som omförmälas i 112 §, efter samma lagrum;

16) åtgärd af förman, som hörer till manskapet, hvarigenom underlydande förmås till sammanskott, utgift, kostnad eller obehörigt arbete, efter 125 §; så ock emottagande af sådant utaf underlydande, då det bjudes såsom af fri vilja, efter samma lagrum;

17) befälhafvares försök att vid mönstring dölja befintlig brist i vapen eller annat, som hörer till rustning eller mundering, efter 129 §;

18) obehörigt öfvergifvande af eller försummelse på post, efter 140 och 141 §§;

19) dubbel legotagning eller delaktighet deri, efter 142 §;

20) vårdslöshet, försummelse, oförstånd eller oskicklighet i tjensten, efter 144 §, der ej genom förseelsen uppkommit skada eller kostnad, från hvars ersättande befrielse kan, enligt hvad i 30 § sägs, ega rum; samt

21) vårdslöshet, försummelse, oförstånd eller oskicklighet i embetet af den, som utan att vara krigsman lyder under denna lag, efter 146 §.

Stockholm den 10 maj 1899.

Med undersätlig vörndnad.
